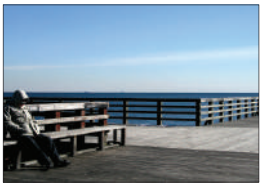

Pedro Tudela

A principios dos oitenta Pedro Tudela xa organizaba exposicións nacionais e internacionais de pintura e performances. Nos noventa dirixiu programas de radio; colaborou co grupo Virose, fundou o colectivo multimedia Mute Life Departament co motivo da exposición "mute...life"; co-fundador do Media Label Crónica; membro do

trío Beat Map, profesor universitario na Facultade de Belas Artes da Universidade de O Porto (FBAUP). O seu traballo compónse de instalacións, pintura, escultura, pero sobre todo de ambientes sonoros, coma os que creou no Auditorio de Galiza no ano 1993 ou en países coma Portugal, Austria, Inglaterra e ou Alemaña.

Daniel Blaufuks

Formado en Lisboa, Nova Iorque e Londres, Daniel Blaufuks ten unha longa traxectoria artística centrada na fotografía e no vídeo principalmente. Entre as súas numerosas exposicións individuais en Portugal, España, Brasil ou Nova Iorque, destacan A Perfect Day, no Museo do Chiado, Lisboa (2005);

Tomorrow is a Long Place and a Perfect Day, Elga Wimmer PCC, New York City (2004); ou The White Sands Project/ion Room, Project Room, ARCO, Madrid, 1998. Entre as súas exposicións colectivas máis recentes pódense resaltar Del Zero al 2005, na Fundación Marcelino Botín, Santander (2005); 20 + 1, no CGAC, Santiago de Compostela (2004); ou We Are The World, no Chelsea Art Museum, New York City (2004). Daniel Blaufuks, fotógrafo, cineasta e profesor, inicia a súa traxectoria no fotoxornalismo -semanario O Independente-. Fundador da Escola Maumaus, en Lisboa, é profesor da Escola de Arte Contemporánea Ar.Co. e ETIC.

António Oláio

Pintor, escultor, músico, artista multimedia e profesor de Arquitectura na Universidade de Coimbra. Licenciado en Artes Plásticas pola Escola Superior de Belas Artes do Porto, cunha tese en Doutoramento construída a partir da obra de Marcel Duchamp. Expón dende 1983: Telepathic agriculture, Galerie

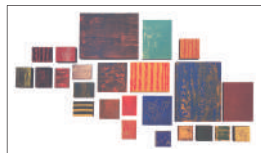
Schuster, Berlin (2002); Pictures are not movies, Galeria Filomena Soares, Lisboa (2005). Participou en varias exposicións colectivas, entre as cales: Hi8#2, Short video Festival, Londres (2002); Dal Zero al 2005, Fundação Marcelino Botín, Santander, (2005). Dende 1982, desenvolve proxectos na área da performance, en termos individuais e colectivos. A escritura presente na súa pintura é a sustancia para a súa produción videográfica, en intrínseca complicidade coa concepción/rexistro sonoro e musical e de ámbito performativo.

Ángela Ferreira

African National Gallery, Cape Town (1992); ou na Fundação Calouste Gulbenkian, Lisboa (1989-90). A súa obra xira entorno aos códigos histórico-sociais, aos que ela se achega cun posicionamento crítico e reflexivo mediante técnicas como a fotografía, o vídeo ou a escultura. Trata o social e a identidade colectiva cunha reflexión que non esquece a estética, senón que a emprega como método de diálogo e comunicación. Entre as súas múltiples exposicións son de destacar a do Museo do Chiado, Lisboa (1995); Double Sided, Part 1, Chinati Foundation, Marfa, Texas (1996); Artistas/Architectos, Centro Cultural de Belem (1996); Selected Operas 2001-2004, Galería Sicard, Barcelona (2004); No lo Ilames Performance, itinerante por España (2004); Del Zero al 2005, Fundación Marcelino Botín, Santander (2005).

Catarina Campino

Esta polifacética artista móvese por camiños que comunican a plástica, a danza, a música ou o teatro, en busca da súa capacidade para transmitir sentimentos e conceptos. A súa obra caracterízase pola exploración da vinculación entre o racional e o emocional, aínda que deixa un lugar para o sentido irónico e crítico. No Espai Quatre de Palma mostrou a súa exposición individual The Weep Show; e unha das súas exposicións máis recentes e significativas foi Del Zero al 2005, na Fundación Marcelino Botín, Santander (2005). Catarina Campino é unha das artistas portuguesas máis recoñecidas da súa xeración. Ademais do seu traballo como creadora, a súa traxectoria implica numerosas colaboracións teóricas en conferencias e publicacións así como unha intensa labor de comisariado.

Pedro Calapez

Comezou a participar en exposicións nos anos 70, realizando a súa primeira exposición individual en 1982. O seu traballo foi amosado en diversas galerías e museos tanto en Portugal coma no estranxeiro sendo de suliñar exposicións individuais coma, Histórias de obxectos, na Casa della Città, Roma; na Carré des Arts, París e na Fundação C.Gulbenkian, Lisboa (1991); Petit jardin et paysage, Capela Salpêtrière, París (1993); Campo de Sombras, Fundació Pilar i Joan Miró, Mallorca (1997); Studiolo, INTERVAL-Raum für Kunst & Kultur, Witten, Alemaña (1998); Madre Agua, Museo Extremeño e Iberoamericano de Arte Contemporáneo, Badajoz e no Centro Andaluz de Arte Contemporáneo (2002) ou máis recentemente no Centro Galego de Arte Contemporáneo coa exposición Piso zero.

SOAL GEOI S IBER TOS

Obradoiros "Diálogos Ibéricos"

Pedro Tudela 2, 3 e 4 de outubro

Daniel Blaufuks 23, 24 e 25 de outubro

Antonio Oláio 6, 7 e 8 de novembro

Ángela Ferreira 20, 21 e 22 de novembro

Catarina Campino 11, 12 e 13 de decembro

Pedro Calapez 18, 19 e 20 de decembro

Consortio de Santiago

A Chocolataría

